

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Αγάπη για τα παιδιά

[επίθεση](#)

Όπως

δεν θα μπορέσουμε να δικαιολογηθούμε για τα προσωπικά μας αμαρτήματα, το ίδιο και γι' αυτά των παιδιών μας. Και είναι λογικό. Γιατί αν η κακία ήταν έμφυτη, θα υπήρχε δικαιολογία. Είναι γνωστό, όμως, ότι με τη θέληση μας ακολουθούμε είτε το δρόμο της αμαρτίας είτε το δρόμο της αρετής. Πώς θα δικαιολογηθεί επομένως ο γονιός, που άφησε το πιο αγαπημένο του πλάσμα, το παιδί του, να παραστρατίσει;

Αν τα παιδιά ανατραφούν με καλές συνήθειες, δύσκολα αλλάζουν συμπεριφορά όταν μεγαλώσουν. Για-τί η παιδική ψυχή είναι σαν το κάτασπρο, το ολοκά-θαρο πανί, που, αν το βάψουμε με κάποιο χρώμα, βά-φεται τόσο καλά, ώστε, όσες φορές κι αν θελήσουμε να το ξαναβάψουμε, πάντα φαίνεται η αρχική βαφή. Έτσι, λοιπόν, είναι και τα μικρά παιδιά. Όταν συ-νηθίσουν στο καλό, δύσκολα αλλάζουν.

Ο απόστολος Παύλος αναφέρει μια παροιμία, που την έχει δανειστεί από τον ποιητή Μένανδρο: «Φθείρουν ήθη χρηστά ομιλίας κακαί». Δηλαδή: Οι κακές συναναστροφές χαλάνε τον καλό χαρακτήρα (Α' Κορ. 15:33). Ας μην απορούμε, πώς μερικοί γίνονται κλέ-φτες ή ακόλαστοι ή βλάσφημοι. Τα παιδιά από μικρά στερούνται τη χριστιανική αγωγή, συνηθίζουν στο κακό και με την πρώτη αφορμή ξεστρατίζουν. Γι' αυτό ο απόστολος συμβουλεύει: «Παιδιά, να υπακούτε στους γονείς σας, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου· αυτό άλλωστε είναι το σωστό. Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου (αυτή είναι η μόνη εντολή που πε-ριέχει υπόσχεση), για να ευτυχήσεις και να ζήσεις πολλά χρόνια πάνω στη γη. Κι εσείς, πατέρες, μη φέρ-νεστε στα παιδιά σας έτσι που να τα εξοργίζετε, αλλά να τα ανατρέφετε δίνοντάς τους αγωγή και συμβουλές που εμπνέονται από την πίστη στον Κύριο» (Εφ. 6:1-4). Και ο σοφός Σολομών λέει: «Το παιδί, που έχει παιδαγωγηθεί, θα είναι σοφό» (Παροιμ. 10:4α). Και «ο γονιός που δεν χρησιμοποιεί το ξύλο για να παιδαγωγήσει το γιο του, είναι σαν να τον μισεί· οποίος όμως τον αγαπάει, τον ανατρέφει με επιμέλεια (:μέ στοργή αλλά και αυστηρότητα)» (Παροιμ. 13:24).

Με αρετή, λοιπόν, να πλουτίζετε τα παιδιά σας και όχι με αγαθά πρόσκαιρα.

Μην τους αφήνετε, λοιπόν, πλούτη, αλλά παίδευση και αρετή. Έτσι δεν θα στηρίζονται στην κληρονομιά υλικών αγαθών, και θα επιδοθούν στη μόρφωση του νου και στην καλλιέργεια της ψυχής. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για την υπέρβαση της φτώχειας και όλων των προβλημάτων της ζωής. Και αν ο καθένας μας φροντίσει να καλλιεργήσει έτσι τα παιδιά του, τε-λικά όλοι, από γενιά σε γενιά, θα βρεθούμε έτοιμοι κατά την παρουσία του Χριστού και θα αμειφθούμε από τον δίκαιο Κύριό μας. Έτσι είναι. Αν αναθρέ-ψεις καλά το παιδί σου και το κάνεις να έχει ευσέβεια και αγάπη, αν κι εκείνο κάνει το ίδιο στα δικά του παιδιά κ.ο.κ, θα σχηματιστεί μια αλυσίδα ευλογημένη χάρη σ' εσένα, που έγινες η ρίζα όλου του καλού.

Οι γονείς που παραμελούν την καλή ανατροφή των παιδιών τους, είναι χειρότεροι κι από τους παιδοκτό-νους· γιατί οι πρώτοι θανατώνουν την αθάνατη ψυχή, ενώ οι δεύτεροι μόνο το θνητό σώμα.

Γονιός δεν είναι εκείνος που απλά γέννησε ένα παι-δί, μα εκείνος που και μετά τη γέννησή του το αγα-πάει. Κι αν η αγάπη είναι αναγκαία εκεί όπου υπάρ-χει από τη φύση, πολύ περισσότερο χρειάζεται εκεί όπου υπάρχει χάρη Θεού. Αν δηλαδή πρέπει ν' αγα-πάει κανείς τα φυσικά του παιδιά για να λέγεται σω-στός γονιός, πόσο μάλλον τα χαρισματικά παιδιά, τα πνευματικά, τα βαπτισμένα, φροντίζοντας να μην κο-λαστούν.

Αλλά κι εσύ, παιδί μου, να υπακούς τους γονείς που σε γέννησαν. Για όσα σου πρόσφεραν, τίποτα δεν μπορείς να τους ανταποδώσεις, ούτε να τους γεννή-σεις ούτε να μοχθήσεις γι' αυτούς, όσο εκείνοι για σέ-να. Και όταν ο πατέρας σου μαλώνει κάποιο από τ' αδέρφια σου, πρέπει να συμμερίζεσαι το γονιό σου. Γιατί αν παίρνεις το μέρος του αδελφού σου, μολονό-τι έσφαλε, θα γίνει χειρότερος. Έτσι βάζεις σε κίνδυ-νο και την ψυχική σου σωτηρία, αφού όποιος δεν αφήνει να γιατρευτεί μια πληγή, έχει μεγαλύτερη ευθύνη από κείνον που την προκάλεσε, γι' αυτό και τι-μωρείται. Ένας τραυματισμός, βλέπεις, ίσως να μην είναι άμεσα θανατηφόρος, ενώ η παρεμπόδιση της θε-ραπείας μπορεί να προκαλέσει το θάνατο.

Ο προφήτης Δαβίδ λέει: «Αποκτήστε την παιδεία (του Θεού), για να μην οργιστεί εναντίον σας ο Κύρι-ος» (Ψαλμ. 2:12). Δώστε στα παιδιά σας χριστιανική μόρφωση. Αυτή είναι η υποχρέωσή σας. Αν αδιαφορήσετε, θα κολαστείτε, έστω κι αν έχετε άλλες αρετές. Να τους μάθετε τα μυστήρια της Εκκλησίας, τη δι-καιοσύνη, τη σωφροσύνη, την ανδρεία της ψυχής. Να τα βοηθήσετε να γνωρίσουν τον εαυτό τους, γιατί μέσ' από την αυτογνωσία θα οδηγηθούν και στη θεογνω-σία. Αν δεν γνωρίσουν το Θεό, τί θα τους ωφελήσουν όλα τ' άλλα; Δεν ακούτε τον Κύριο, που λέει στο ιερό Ευαγγέλιο, πως, αν ο άνθρωπος κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, χάσει όμως την ψυχή του, δεν ωφελείται σε τίποτα;

Καλλιεργήστε, λοιπόν, πνευματικά τα παιδιά σας. Καλλιεργήστε και τον εαυτό σας. Έτσι θα σωθείτε και θα μπειτε στη βασιλεία των ουρανών, με τη χάρη του Χριστού μας.

από το βιβλίο: Θέματα Ζωής τόμος Α'

Κεφάλαιο: Η ανατροφή των παιδιών

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

εκδ. Ι.Μ.Παρακλήτου

Πηγή: imverias.blogspot.gr